

Bradbury William (1816—1868.)

1. Ó! ál - dott ó - ra, meg - hitt perc, Mit

Is - te - nem - mel tölt - he - tek, Az Úr - nak zen - gek

é - ne - ket, Ki - tár - va né - ki szi - ve - met.

És há - la szó - ra nyí - lik szám, Hogy any - nyi ál - dás

á - radt rám, Sok vész és baj nem árt - ha - tott

Mert hí - ven vé - dett, hor - do - zott.

2. Ó! meghitt, boldog pillanat, / Mely láthatatlan szárnyat ad, / Hogy égbe szálljon hő imám, / Hol üdv és béke vár reám. / Míg Jézus arcát nézhetem, / Az égi szót megérthetem; / És vallom azt, hogy ő szeret, / Hogy vélem hordja terhemet.

3. Ó! meghitt, csöndes pillanat, / Mely lángra gyújt és enyhet ad! / Mert hitszemmel látom már, / Az égi otthon készen vár, / Hol nem lesz többé fájdalom, / Hol üdvösségem megkapom; / S mint áldott emlék megmarad / E boldog, meghitt pillanat.

Walford William